

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A. J.**, bývajúcej v B., proti odporkyni **malotej D. L.**, bývajúcej v B., zastúpenej zákonným zástupcom J. L., bývajúcim tamtiež, **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17 C 145/2009, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2010, sp. zn. 15 Co 89/2010 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. januára 2011, sp. zn. 13 Co 11/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. januára 2011, sp. zn. 13 Co 11/2011 **o d m i e t a .**

Konanie o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2010, sp. zn. 15 Co 89/2010 **z a s t a v u j e .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo 16. marca 2010 č. k. 17 C 145/2009-25 konanie o návrhu navrhovateľky na obnovu konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 9 C 95/2005 zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 Eur, keď napriek výzve a poučeniu o dôsledkoch jeho nezaplatenia, ktorú navrhovateľka prevzala 25. februára 2010, súdny poplatok nezaplatila. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. apríla 2010 sp. zn. 15 Co 89/2010 uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, keď ho nepovažovala za vecne správne a preto ho žiadala zrušiť. Listom z 15. júna 2010, doručeným súdu prvého stupňa 16. júna 2010 žiadala o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 13. decembra 2010 č.k. 17C 145/2009-79 nepriznal navrhovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov a neustanovil jej zástupcu z radov advokátov na zastupovanie v predmetnom konaní. Pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 30 ods. 1 a § 138 ods. 1 O.s.p. a s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľka neúplne uviedla v potvrdení o osobných, majetkových a zárobných pomeroch svoj osobný majetok a nepreukázala opodstatnenosť oslobodenia od súdnych poplatkov, ktoré je predpokladom ustanovenia zástupcu z radov advokátov. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 25. januára 2011 sp. zn. 13 Co 11/2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., keď sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením a konštatoval správnosť jeho dôvodov.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že odvolací súd nerozhodoval správne, nesprávne zisťoval jej majetkové pomery, pretože podľa nej boli splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov a pridelenie advokáta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či je dovolanie prípustné proti uzneseniu, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Dovolateľka nie je síce v konaní zastúpená advokátom a ani sama nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), povaha rozhodnutia, proti ktorému dovolanie smeruje však vylučuje, aby v posudzovanej veci bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. Za situácie, kedy predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov (§ 30 O.s.p.), by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver, že účastník právo na ustanovení zástupcu nemá, iba skúmaný.

Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podmienky prípustnosti dovolania proti takému rozhodnutiu upravuje ustanovenie § 239 O.s.p.. V zmysle § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. platí, že dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Tiež ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľka napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jej dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Uvedené uznesenie by bolo možné napadnúť dovolaním, len ak by trpelo niektorou z väd taxatívne uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Existencia takej vady v dovolacom konaní však nevyšla najavo a dovolateľka takúto vadu ani nenamietala. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodit'. Pokiaľ dovolateľka tvrdila, že pri rozhodovaní o jej žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov súd nesprávne vec právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), k týmto námietkam dovolací súd môže prihliadnúť len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolanie voči predmetnému rozhodnutiu odvolacieho súdu však prípustné nie je.

Keďže prípustnosť dovolania navrhovateľky nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. dovolací súd jej dovolanie odmietol.

V nadväznosti na tento výrok skúmal dovolací súd, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2010 sp. zn. 15 Co 8/2010. Zistil, že nie je splnená podmienka povinného zastúpenia kvalifikovaným zástupcom.

Podľa § 241 ods. 1 vety druhej O.s.p., dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Dovolateľka v dovolacom konaní nepreukázala, že má právnické vzdelanie a pri podaní dovolania nebola zastúpená advokátom. Jej žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov nebolo vyhovené, a napriek následnej výzve na doloženie plnomocenstva advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní (uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 25. februára 2011 č.k. 17 C 145/2009-91) navrhovateľka nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránila.

Dovolací súd preto dovolacie konanie proti vyššie označenému uzneseniu zastavil podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová